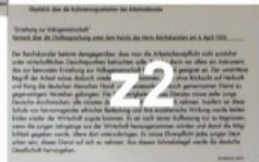
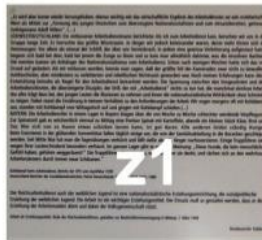

Tavla 62 | Utbildning genom arbete: Rikets arbetsstjänst

För att minska massarbetslösheten och de följdverkande individuella och sociala problem som regeringen stod inför, startade Brüning år 1931 det frivilliga arbetsstjänsten (FAD), vilket synkroniserades i april 1933.

Konstantin Hierl var ansvarig för arbetsstjänsten, först som en rikskommissarie för FAD och från oktober 1935 och framåt som "Reichsarbeitsführer". Principen om frivillighet upphävdes och ersattes av lagen om arbetsstjänst i "Reichsarbeitsdienst" (RAD) från juni 1935: Från och med nu var unga män och kvinnor mellan 18 och 25 år tvungna att genomföra sex månaders arbetsstjänst. Till en början hade unga kvinnor valet att delta i FAD (frivillig arbetsstjänst). Den auktoritära arbetsstjänsten för dem började endast efter krigets början. Från och med juli 1941 var kvinnor skyldiga att efter avslutad arbetsstjänst göra ytterligare sex månader av militärt backup-tjänst.

RAD uppfyllde en dubbel funktion: Arbetsstjänsten var ett instrument för arbetsmarknadspolitiken, men framför allt var det ett utbildningsinstrument. Målet var att utbilda människor "genom arbete till arbete", där aktiviteterna betraktades och propagerades som "tjänst till folket": Arbetets värde bestämdes av värdet eller nytta för "Folkets gemenskap". Arbetsstjänsten var en "hedersplikt mot det tyska folket" och - enligt propagandan - bidrog till utjämningen av klasskillnader. Hårt fysiskt arbete var menat att utveckla "rätt arbetsetik" och att tjäna till att fysiskt stärka upp. RAD-lägret utgjorde den organisatoriska ramen: siffror och uniformer, sovsalar och skåp, lägerregler och tidtabell - efterarbete med idrott, skola eller paramilitära övningar stod på dagordningen - tjänade till att öva specifika dygder, som punktlighet, ordning, disciplin, underordning och lydnad. Inom ramen för den nationalsocialistiska arbetsstjänsten drogs särskilt män till konstruktionen av transportsystemet, odling av mark och skördearbeten. Kvinnor arbetade som hemhjälp och skördare, senare alltmer inom vapenindustrin. Under kriget ändrades tillämpningsområdena: huvudområden var konstruktionen av vapenfabriker, försvarsarbeten och stödet till "Wehrmacht" i ockuperade områden. Från 1944/45 ägnade sig RAD-avdelningarna endast åt militär utbildning. Många av dem omvandlades till luftvärnsbatterier.

1. "Uppbyggnaden av 'Hjärta och Sjal' inför den slutliga striden, 1944. Förbundsarkivet i Koblenz
2. Spaden blev ett symbol för en ny gemenskap". Partiets ansikte, 1939. Statens arkiv i Berlin
3. Översikt över "odlingsarbetet" genom Arbetsplikt. Hermann Müller-Brandenburg, Den tyska Arbetspliktens prestationer, 1940.
4. Odlingsarbete betraktades som en av huvuduppgifterna för RAD. Medlemmar av RAD under odlingsarbete nära Worms, 1938. Förbundsarkivet i Koblenz
5. RAD-medlemmar skulle få militär träning. Skjutlektioner vid fälten nära Schladming, 27 december 1943. Förbundsarkivet i Koblenz
6. Sysselsättning inom ockuperade områden. Rikets Arbetsledare med sina arbetare i Krakow, 4 juni 1941. Förbundsarkivet i Koblenz
7. Arbetsplikt under krigsarbete. Ett brev från Führerns sekreterare, Martin Bormann, till Rikets minister Hans Heinrich Lammers, 31 juli 1943. Förbundsarkivet i Berlin
8. En följeslagare till Arbetsplikten följer Wehrmacht. Hans Looks/Hans Fischer, Arbetare mellan Bug och Wolga, 1942. Förbundsarkivet i Berlin

z1 "Det betonas ständigt att resultatet av arbetsplikten inte bara är fördelaktigt för ekonomin utan också fungerar som ett utbildningsverktyg 'för att forma ungdomen till att bli engagerade nationalsocialister och lojala följare av Adolf Hitler...'. (...) SYDVÄSTTYSKLAND: En avskedad arbetare rapporterar: När jag kom till jobbet skulle vi inledningsvis 'testa' varandra inom gruppen. Det fanns en fullständig misstro mot varandra. Efter ett tag, med ökad arbetstakt, skulle vi förlora våra hämningar och prata mer fritt om hur besvikna vi var över situationen och vi skulle veta vad varje individ tyckte. De flesta arbetarna skulle initialt komma till jobbet som nationalsocialister. Dock skulle denna attityd grundläggande förändras efter ett par veckor. Efter att vi blev avskedade skulle man kunna säga att majoriteten inte skulle bli antifascister, så mycket som bittra och upproriska icke-nazister. Enligt min åsikt kan man se denna utveckling som en fast inställning för dem som utför arbetsplikt. Spänningen mellan arbetsgivaren och arbetarna, den höga disciplinnivån, 'drillen' som inte har något att göra med arbetsplikten. De meningslösa jobben har bidragit till att unga människor ser den verkliga nationalsocialismen och inte illusionen som har sålts till dem. Dessutom korrelerade näringen inte med arbetsnivån. Vi skulle gå till jobbet hungriga, sitta vid lunchbordet hungriga och gå och lägga oss hungriga. (...) BAYERN: Arbetarna på ett läger i Bayern har börjat klaga på de ständigt försämrade arbetsförhållandena. Under spenatsäsongen skulle det finnas en ration av 4 måltider med spenat och potatis under lunchen och en liten bit ost med bröd och te på kvällen. Den som kunde få något skickat till sig från hemmet hade tur. Alla andra skulle kontinuerligt lida av undernäring. Under träning i kokande sol skulle många arbetare svimma och måste dras till sanitetsstationen vid barackerna. Sedan mitten av maj har övningarna minskats under dagen men slutförs på kvällen. Vissa av truppledarna avskyr djupt för det sätt de behandlar människor på. I hela lägret är synen; 'De här jävlarna har ingen mänsklig känsla och borde utplånas'. Truppledarna vet hur vi tänker om dem och hämnas genom att öka sin grymhet mot hjälplösa arbetare". Hungersnöd under arbetsplikt, Rapport från SPD maj/april 1938 Tyskland Rapporterar, Tysklands socialdemokratiska parti (SoPaDe) 1934-1940, 1980. Reichs Arbetsplikt för kvinnor är också en nationalsocialistisk utbildningsanläggning för unga kvinnor. Arbetet är ett viktigt utbildningsverktyg. Anställningen måste vara sådan att den tjänar de arbetande damerna och hjälper Folkets gemenskap. Arbeta som ett utbildningsverktyg, Tal av Rikets Arbetsledare, hållet under Work Manager Workshop i Weimar, 7 mars 1944. Förbundsarkivet i Koblenz

z2 "Utbildning av Folkets gemenskap" Not angående arbetsgivarmötet under ledning av Rikskanslern, 4 april 1933. Rikskanslern kommenterade att man inte borde betrakta sin arbetsplikt ur ekonomisk synvinkel. Han ser i detta det perfekta verktyget för en medveten uppfostran av Folkets gemenskap. Den kontroversiella föreställningen om 'arbete' måste hedras igen utan hänsyn till härkomst och rang. Detta kommer att föra det tyska folket samman igen genom kamratskap och arbete. Svårigheterna med denna plikt är något som varje tysk ungdom kommer att behöva gå igenom; alla måste dela samma öde. Dessutom är denna 'skola' av utmärkt etiskt värde, och dess utbildningskraft kommer att vara till fördel för ekonomin. Enligt hans tolkning skulle han uppmuntra att ta unga människor ut ur ekonomin och göra plats för äldre människor. Det måste vara en fråga om heder för varje tysk ungdom att gö

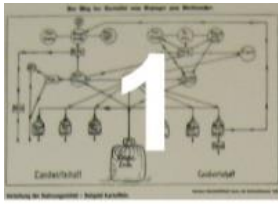
Tavla 63 | "Reichsnährstand" – "Blut und Boden"

Innan 1933 anslöt sig många bönder till NSDAP eftersom de kände sig attraherade av ideologin "Blut und Boden" (Blod och Jord). Efter 1933 smickrades bönderna av regimen och betraktades som en viktig grupp i den nya staten. För de nationella socialisterna var jordbruket "livets källa för det tyska folket". I sitt regeringspolitiska uttalande från den 22 mars 1933 betonade Hitler: "De tyska bönderna måste räddas med alla medel." Den propagandistiska och ideologiska värderingen av "tyskt jordbruk" fann offentligt uttryck under de årliga tacksägelsefesterna på berget Bückeberg nära Hameln eller rikets bondedagar i Goslar.

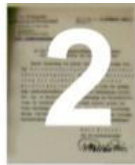
"Reichsnährstand", grundat i september 1933, var en korporativt strukturerad, självadministrerad kropp (korporation) med en framstående inverkan inom ramen för den nationalsocialistiska jordbrukspolitik. Under sitt tak sammankopplades alla människor verksamma inom jordbruket, inom jordbruks- och tillverkningsindustrin - sammanlagt cirka 17 miljoner människor - som tvingade medlemmar. Richard Walther Darré blev chef för korporationen och var samtidigt rikets minister för näring och jordbruk. "Reichsnährstand" införde principer för en tvångsekonomisk marknadsordning genom att bestämma produktionsmängder och priser.

"Reichsnährstands" mest akuta uppgifter var att etablera ekonomisk autarki, som primärt syftade till krigsekonomiska skäl. I denna anda organiserades årliga "produktionsstrider" från och med 1934 - graden av självförsörjning, även år 1939, det år med högst procentandel, nådde inte ens 85 procent. Dessutom var "Reichsnährstand" menat att motverka migrationen till städerna och föreslå idéer för utvecklingen av "nytt" jordbruk. Långa diskussioner om "Reichsnährstands" ställning och påverkan ledde till en smygande erosion av dess självadministrativa funktioner.

Judar och utlänningar förbjöds att bedriva jordbruk sedan 1933, och från 1938 förvisades även judar från jordbruks- och tillverkningsindustrin. Darré trodde sig ha hittat nyckeln för att rädda "den nordiska rasen" i den lantliga arvsrättens titel. Enligt denna tro antogs i september 1933 "Reichserbhofgesetz", som var menat att förhindra uppdelningen av gårdar vid arv. De tyska bönderna var tvungna att bevisa "renheten" av sitt genealogiska träd som går tillbaka till år 1800.

1

2

r1

r2

3

5

4

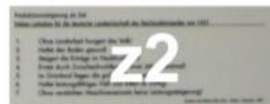
z

6

7

z2

1. "Fördelning av mat - till exempel potatis."
 - Hermann Reischle/Wilhelm Saure, Der Reichsnährstand, 1936
2. "Reichs ledare för bönder svarar tillbaka. Ett särskilt nyhetsbrev från Reichs ledare för bönder, Richard Walther, till statens ledare för bönder, statens ordförande och krigsledaren för bönder, 11 oktober 1933."
 - Förbundsarkivet Berlin
3. "Hyllning av bönder, 1937"
 - Förbundsarkivet Koblenz
4. "Den 'tyska bondebefolkningen' visas upp. Utställning av 'Reichsnährstand' på Theresienwiese i München, maj/juni 1937."
 - Förbundsarkivet Koblenz
5. "Så här är det meningen att rikets arvsrätt ska fungera i teorin."
 - Förbundsarkivet Berlin
6. "Ideologisk överdrift av 'tyska bondebefolkningen' under en tacksägelsefest på Bückeberg vid Hameln, 1 oktober 1933."
 - Tyska historiska museet
7. "Uppmaning att öka produktionen."
 - Tyska historiska museet

z1. Uttalande från sociala rapporter från rikets förmyndare för arbete, från det fjärde kvartalet 1938 (ett brev till rikets arbetsminister, till rikets minister och rikskansliets chef, från 3 mars 1939)
Förbundsarkivet Berlin

- Jordbruk: Omständigheterna inom jordbruket har nått en kris. Minskningen av arbetskraftspotentialen blir värre. Gårdar som vanligtvis är ockuperade med upp till 10 och 15 följeslagare har nu endast ett genomsnitt av 2–3 arbetare och tjänstefolk saknas överallt. Jordbrukarnas arbetsdag har överstigit det tolererbara... Jordbrukarnas defaitism är allomfattande.
- Förbundsarkivet i Berlin

z2. Gustavo Corni/Horst Gies, Breads-Butter-Guns: Nutritionsekonomin i Tyskland, under Hitler, Berlin 1997

- "Sju riktlinjer för det tyska jordbruket", rikets näringsläge 1937:
 1. Utan jordbruk kommer folket att svälta!
 2. Håll marken frisk!
 3. Öka skörden av grödor (potatis, sockerrör, betor)
 4. Använd mellanskördar så att du kan skörda två gånger på tre år.
 5. De flesta reserverna ligger inom de gröna fälten.
 6. Håll effektiv boskap och mata dem ordentligt.
 7. Utan användning av maskiner kan det inte bli någon ökning av effektiviteten.

Sida 322 – K. Meyer, Struktur och ordning för det tyska jordbruket, Berlin 1939

Tavla 64 | Reichskulturkammaren

"Anpassningen" av samhället enligt den nationalsocialistiska ideologin var möjlig – förutom de dagliga öppna och dolda skräckerna – genom ett omfattande propagandasystem som täckte alla områden av det offentliga livet och den offentliga åsikten. Propagandan hade en nyckelposition: den var avsedd att underlätta synkroniseringen av alla livets områden, den psykologiska förberedelsen av befolkningen för regimens mål och utvecklingen av "Folkgemenskapen". Kulturen i vidaste bemärkelse hade en särskild påverkan i detta sammanhang. Etableringen av "Rikets ministerium för folkets utbildning och propaganda" i mars 1933, under ledning av Joseph Goebbels, var avsedd att utöva kontroll. Redan i juli 1933 omorganiserades filmerna enligt "lagen om inrättandet av en provisorisk 'Filmkammer' (filmkammare)". Den slutliga kontrollen utövades på filmerna i september 1933 med inrättandet av "Reichskulturkammer" (RKK), som bestod av enskilda kammare ansvariga för olika kulturområden; Rikets kammare för bildkonst, Rikets teaterkammare, Rikets litteraturkammare, Rikets presskammare, Rikets radiokammare, Rikets musikkammare och Rikets filmkammare. Personer verksamma inom kulturområdet var tvungna att gå med i RKK och de respektive kammarna. Ett uteslutande eller förnekande från Reichskulturkammaren likställdes med yrkesförbud. Judar uteslöts successivt från RKK. Goebbels var samtidigt rikets minister och president för RKK. På detta sätt omstrukturerades RKK och dess enskilda kammare till verkställande organ för rikets propagandaministerium. Makt och monopolpositionen för propagandaministeriet inom kulturområdet ledde till starkt motstånd inom DAF – Goebbels hamnade i en kompetenskonflikt med Robert Ley, rikets inrikesminister Frick och "Slaget för tysk kultur" från nazist-ideologen Alfred Rosenberg, där han kom segrande ut.

1. "Organisationsdiagramm über Rikskulturkammaren, 1937."
 - Hans Hinkel (red.), Handbok för Rikskulturkammaren, 1937
2. "Organisationsdiagramm över Rikets filmkammare, 1937."
 - Hans Hinkel (red.), Handbok för Rikskulturkammaren, 1937
3. "Workshop av 'Rikskontoret för främjande av tysk litteratur', inne i läsesalen på Preussiska statsbiblioteket Berlin, 23 november 1935."
 1. Rad 3:e från vänster: Hanns Johst (författare och president för Rikets litteraturkammare), Werner vom Blomberg (rikets krigsminister), Alfred Rosenberg (rikets direktör och kommissarie för 'övervakning av den andliga och ideologiska utbildningen av NSDAP')
 - Förbundsarkivet Berlin
4. "Konvent av 'Rikets kultursenat' på hotellet 'Kaiserhof' i Berlin, 4 april 1936."
 - Från vänster: Hans Hinkel (chef för Rikskulturkammaren), Walther Funk (vice president för Rikskulturkammaren, ansvarig för press och radio), Joseph Goebbels (rikets propagandaminister och personlig union, president för Rikskulturkammaren)
 - Förbundsarkivet Berlin
 -
5. "Säte för Rikets radiokammare på Alsenstrasse 5, Berlin Tiergarten. Rikets radiokammare upplöstes i oktober 1939 och dess medlemmar fördelades bland andra kammare."
 - Förbundsarkivet Berlin

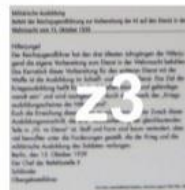
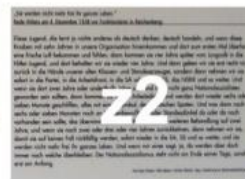
Tavla 65 | Hitlerjugend (HJ)

Nationalsocialisterna betraktade ungdomen som framtiden för sin "rörelse", eftersom ungdomen kunde påverkas ideologiskt. Den manliga delen var avsedd att tillhandahålla soldater för framtida krig och den kvinnliga delen var avsedd att förberedas för rollen som en "tysk mor". Hitlerjugend grundades 1926 under NSDAP:s partikongress i Weimar. Fram till slutet av Weimarrepubliken tillhörde organisationen de mindre grupperna inom ungdomsförbunden. I juni 1933 blev Baldur von Schirach "Reichsjugendführer", "Ungdomsledare för det tyska riket". Efter förbudet, likvideringen och övertagandet av andra ungdomsförbund steg antalet HJ-medlemmar till 2,3 miljoner.

Under partikongressen 1935 förklarade Hitler vad han förväntade sig av den manliga ungdomen: "I våra ögon måste varje pojke vara smidig och snabb som en vindhund, tålig som läder och hård som Krupp-stål." Men det viktigaste målet var att indoctrinera tanken på att vara medlem i en "folkgemenskap" av jämlikar.

Lagen och HJ från december 1936 etablerade organisationen som den tredje utbildningsinstitutionen, näst föräldrar och skola. En förordning från mars 1939 införde ungdomstjänstgöringsplikt och HJ avancerade från parti ungdom till statlig ungdom. HJ delades upp i "Deutsches Jungvolk", "Tyska ungdomar" - för pojkar i åldern 10 till 14, och Hitlerjugend - för pojkar i åldern 14 till 18. Förbunden "Jungmädelbund", "Unga flickor" och "Bund deutscher Mädel", "Liga för tyska flickor" hade analoga organisationsstrukturer. De 17 till 21-åriga kvinnorna placerades i organisationen "Glaube und Schönheit" ("Tro och Skönhet").

Marscherande kolumner, uniformer, läger och militär disciplin formade HJ:s stil. Den fysiska stärkelsen, som fann sitt årliga höjdpunkt i rikssporttävlingarna, betraktades som en viktig uppgift. Från och med 1936 kom den för-militära träningen för pojkarna i förgrunden. Den ideologiska utbildningen var den centrala delen av HJ-arbetet: Ungdomen var inte menad att tränas i individuellt tänkande utan i villkorlös tro på "Führern". Särskilt under krigsåren ökade ungdomens motvilja mot HJ-tjänstgöringsplikten. HJ-ledningen motverkade motstånd med hårda disciplinåtgärder. Många av de utbildningsmål som den nationalsocialistiska staten hade satt upp skulle uppnås på detta sätt: Till exempel kämpade SS-panzerdivisionen "Hitler Jugend", bestående av 16 till 18-åriga män, fanatiskt och led tunga förluster under Ardenneroffensiven.

1. Propaganda angående "anpassning" av de återstående ungdomsgrupperna. Affisch för att bli medlem i HJ (Hitlerjugend/ Hitler Youth), 1935. Förbundsarkivet Koblenz.
2. Massdemonstration av Hitlerjugend på Berlin Lustgarten, 19 augusti 1933. Förbundsarkivet Berlin
3. Nära våld. BDM-ledare i Dachau. BDM-ledare besöker SS i Dachau, 8 maj 1936. Förbundsarkivet Koblenz
4. "Boende" i ett arbetsläger. Brev från Ungdomsledaren för det tyska riket, Arthur Axman, till Reichsführer SS, Heinrich Himmler, 8 januari 1942. Förbundsarkivet Berlin
5. Träning för kriget. Skyttelektioner i ett träningsläger för Hitlerjugend, juli 1944. Förbundsarkivet Koblenz
6. Order och lydnad redan i ung ålder. Ungdomens insats, distriktet Berlin Charlottenburg, vid järnvägsstationen Witzleben, 1939. Förbundsarkivet Berlin
7. Marscherande kolumn prägla bilden av Hitlerjugend. Förbundsarkivet Koblenz r1 Hitlerjugend etableras som "statens ungdom". Reich's Law Gazette, Del 1, 1936

z1 "Ditt kropp tillhör ditt land" 10 regler från Riksläkaren för Hitlerjugend, under "Hälsopliktens år", 1939

1. Din kropp tillhör nationen, tacka den för ditt existens och ta ansvar för din kropp.

2. Du måste ständigt hålla dig ren och ta hand om din kropp. Ljus, frisk luft och vatten kommer att hjälpa dig.
3. Ta hand om dina tänder. Du bör vara stolt över att ha en frisk tanduppsättning.
4. Ät tillräckliga mängder frukt, råa sallader och grönsaker, efter att ha rengjort dem med rent vatten. Grönsaker har värdefulla mineraler som går förlorade om du kokar dem.
5. Drick fruktjuice! Lämna kaffet åt de gamla damerna. Du behöver det inte.
6. Undvik alkohol och nikotin. De är gifter och hindrar din tillväxt och arbetspotential.
7. Utöva gymnastik. Det kommer att göra dig frisk och motståndskraftig.
8. Du måste sova minst 9 timmar varje natt.
9. Utöva första hjälpen vid olyckor. Du kan bli livräddaren för en av dina kollegor.
10. Framför allt måste dina handlingar präglas av sloganen: "Det är din plikt att förbli frisk" (S. 162f.) Hans Peter Bleuel, "Det rena riket", 1972

z2 "De kommer aldrig vara fria för resten av sina liv!" Ett tal av Hitler den 4 december 1938. Framför tjänstemän i Reichenberg Denna ungdom kommer aldrig lära sig något annat än att tänka tyska och agera tyska. När dessa ungdomar går med i våra organisationer och får en fläkt av frisk luft, kommer de efter fyra år att avancera från "ungdomsfolket" till Hitlerjugend där de kommer att förbli i ytterligare fyra år. Efter detta kommer vi definitivt inte att ge tillbaka dem till de gamla klass- och standardbärarna. Istället kommer vi att assimilera dem i partiet, Arbetsfronten, SA och SS, NSKK och så vidare. Och om efter två och ett halvt år har de inte fullständigt konverterat till nationalsocialismen kommer de att skickas till arbetskraften och kommer att tränas i ytterligare sex till sex och en halv månad under "den tyska spaden". Det som återstår vad gäller klassmedvetenhet och yrkesstolthet kommer att tas om hand av Wehrmacht där de kommer att tjäna ytterligare två till fyra år. Sedan kommer vi att återassimilera dem i SA, SS och så vidare, och de kommer aldrig vara fria igen för resten av sina liv. Och om någon säger till mig att det fortfarande kommer att finnas de som motstår och överlever, till dem säger jag bara: Nationalsocialismen är inte vid sitt slut men bara i början. Kurt-Ingo Flessau/Elke Nyssen/Günter Pätzold (Hg.), Utbildning under nationalsocialismen, 1987

z3 Militär träning Order från Rikets ungdomsledning angående förberedelse av Hitlerjugend för sin tjänstgöring i Wehrmacht, 15 oktober 1939. Hitler Boy! Reichsjugendführer har beordrat att de tre sista åren av Hitlerjugend ska förbereda sig för tjänstgöring i armén. Kärnan i dessa förberedelser fokuserar på användningen av vapen under träning och skjutövningar. Målet med dessa krigsförberedelser är "att kunna skjuta med ett gevär och kunna manövrera genom terrängen". Detta kan intygas genom att erhålla "Hitlerjugend War Training Certificate". Att nå detta mål är syftet med denna träning, som

Tavla 66 | Barmhärtighet för de fattiga - Nationalsocialistiska Folkvården och Vinterhjälpkampanjen

Nationalsocialistiska Folkvården (NSV) och Vinterhjälpkampanjen (WHW) tog hand om de behövande "Folkkamraterna" och den ideologiska manipulationen av breda befolkningsgrupper. NSV, grundad i september 1931, utvecklades från kök och hem för arbetslösa SA-män samt från flera andra hjälpfaciliteter. År 1943 hade NSV cirka 17 miljoner medlemmar som hade tvingats att gå med genom starkt politiskt tryck; NSV var den näst största nationalsocialistiska organisationen.

Redan i april 1934 etablerade NSV hjälporganisationen "Mutter und Kind" (Mamma och Barn) för att stödja behövande familjer.

Organisationen hävdade gradvis ett ledarskapskrav inom området för allmän välfärd och fick 1941 omfattande auktoritet inom områdena vård av mödrar, spädbarn och småbarn samt mentorskap för ungdomar. Huvuduppgiften för hjälporganisationen bestod av utveckling och utbildning av "rasligt felfria tyska mödrar" som var tänkta att ta hand om uppfostran av ättligt friska avkommor. Efter 1939 utförde NSV krigsrelaterade uppgifter, såsom vård av flyktingar och återvändande tyskar från utlandet; dessutom var den "utökade överföringen av barn till landsbygden" samordnad med "Hitlerjugend" en del av uppgifterna.

Vinterhjälpkampanjen, grundad 1930, syftade till att lindra misären för de arbetslösa och socialt missgynnade som ökade särskilt på vintern med hjälp av donationer från de bättre ställda delarna av befolkningen. År 1933 omvandlade de nationalsocialisterna WHW till en permanent välfärdsorganisation som leddes av NSV och vårdade sammanlagt 16 till 19 miljoner behövande människor, konkret: mer än 25% av befolkningen. Även om endast "rasligt förstklassiga", tillfälligt behövande "folkkamrater" - så kallade asociala eller "låggradigt" behövande människor kunde räkna med stöd. Judar skulle bara få hjälp fram till september 1935. Förutom humanitära mål användes och formades aktiviteterna i WHW främst under en propagandistisk synvinkel. "Grytsöndagarna" ansågs särskilt socialiserande där alla tyskar förväntades äta en billig måltid. Skillnaden mot den vanliga söndagssteken skulle doneras till WHW. Vid offentliga uppvisningsmåltider skulle även kändisar vara närvarande för att främja solidaritetens idé och använda högprofilerade evenemang för att regissera idén om att jämna ut sociala skillnader.

1. Appell för donationer till "Folk och ödesgemenskapen", 1942.
Förbundsarkivet Koblenz
2. Barn med ohyra, sängvätare... ska skickas tillbaka". Order från NSDAP:s huvudvålfärdsbyrå, 11 juli 1938.
Förbundsarkivet Berlin
3. "Social kväll" för vinterhjälpen under kriget. Ett brev från förtroendemannen för Messerschmitt GmbH till DAF:s krigsförtroendeman, 30 januari 1943.
Förbundsarkivet Berlin
4. Mammor och barn ska spela en central roll inom de nationella socialisternas "Vålfärdsskydd". Erich Hilgenfeldt, Nationellt socialistiskt vålfärdsskydds prestationer, 1937.
5. Skickad till barnläger - "Disciplin och ordning" betonades kraftigt. Sko- och skåpsuppmaning på en ungdomscamp i Schlesien, 1 november 1940.
Förbundsarkivet Koblenz
6. Politisk kändis samlar in donationer.
Förbundsarkivet Berlin
7. Även krigsinvalida "kontrollerades". De svårt skadade var tvungna att samla in pengar för vinterhjälpen i Berlin Wilhelmstrasse, till vänster är Rudolf Heß, 5 januari 1936.
Förbundsarkivet Koblenz
8. Julpaket för behövande packas i WHW i Berlin, december 1935.
Förbundsarkivet Koblenz
9. Distribution av pepparkakor. Nyhetsbrev från rikets ombud för vinterhjälpen, skickat till WHW:s distriktsombud, 27 augusti 1940. Förbundsarkivet Berlin
s. Offentlig grytmåltid till stöd för WHW i Worms, cirka 1938/39.
Förbundsarkivet Koblenz

z1 Istället för frivillighet, lönesänkning Dagboksinslägg från Victor Klemperer, 23 oktober 1933

En "frivillig vinterhjälpstjänst" har dragits av från min lön; ingen frågade mig om tillåtelse angående detta. Det handlar om en ny skatt som man inte är befriad från, som med varje annan skatt. Det enda man kan "frivilligt" göra är att bestämma om man vill betala mer än minimikravet. Och bakom denna välvilliga gest döljer sig en dåligt förklädd tvång. Men trots den ohederliga epitetet är inte "huvudordet" redan en bedrägeri av tvånget, nästan en vädjan till våra känslor? Hjälpsituationen för skatter: det är vad en folkgemenskap behöver. Tredje rikets jargong sentimentaliserar; detta väcker alltid misstankar.

Victor Klemperer, LTI. Lingua Tertii Imperii, 1946

z2 Ökat tryck på "frivilliga" donatorer En rapport om situationen i Tyskland från gruppen 'Ny start', från januari/februari 1936

Insamlingen för tysk vinterhjälp genomfördes under större tryck än året innan. Det var nästan omöjligt att undkomma donationens förfrågan. I olika lägenhetskomplex i Berlin förväntades blockvärdarna göra skriftliga rapporter om behandlingen av insamlingsmedarbetare av invånarna, såsom förolämpande kommentarer. Trots det enorma trycket började många arbetare från olika fabriker att motsätta sig donationerna. Vinterhjälpen gillas inte av någon. För välkänd är korrupsionen inom WR, för magra är de flesta arbetares löner, för ändlös är donationskedjan, för tryckande är de tvångsvisa donationerna.

Bernd Stöver, Rapporter om situationen i Tyskland, 1996

z3 Minskning av donationer En rapport från SD-sektionen Würzburg, från 25.11.1940

Schweinfurt rapporterar: Under den senaste vinterhjälpdonationen i oktober har observationen gjorts att många av våra kamrater har gett mindre än vanligt. Insamlare har indikerat att de före den 21.10.1940 aldrig har fått svaret, "Nåväl, ser du, livet har blivit ganska dyrt och man måste granska varje pfennig mer noggrant än tidigare". Från partiets sida indikeras det att folkamraten kommer att behöva förbereda sig för en andra krigsvinter, något som kommer att leda till en viss olycklighet gentemot insamlingen. Martin Broszat/Elke Fröhlich/Falk Wiesemann (red.), Bayern under NS-eran, 1977